

han och tillika, tyvensom det kan i de sistnämnda transporter
färd hafva. Eriksson hade därför anmodat Ringström att
befölja till polisstationen.

På polisstationen hörd af överkonstapeln Gustaf Gustaf-
son i närvaro af underkonstapeln Joh. Oskar Hallberg,

Torsdag Ringström 18. Oktober och tillika af Galvaniseringsfab-
rik fört ett parti hafre i afsikt att försälja det samma
samt berättade följande:

Ringström, Karl Torsten.

Lördagen den 6 innevarande oktober vid
klockan 1-tiden e.m. anmälde direktören vid
Folkhushållningskommissionens federafdelning,
Oskar Folker, per telefon till kriminalafdel-
ningen i Stockholm, att till hans kännedom kom-
mit, det en landbrukare kort förut aflämnat
ett parti hafre till Stockholms Galvaniserings-
fabrik vid Liljeholmen, dit hafren tydligen
försålts, i strid mot Kungl. Förordningen af
den 20 juli 1917, - Svensk Författningssamling
n:r 482 - som stadgar statsbeslag å sagde vare.

Sedan direktör Folkers meddelande från
kriminalafdelningen inte telefonerats till 10:e
polisdistriktets station, blef konstapeln n:r
556 Oskar Erik Eriksson genast beordrad till
Stockholms Galvaniseringsfabrik för undersök-
ning af saken.

Samma dag klockan 1:45 e.m. inkom konsta-
peln Eriksson å distriktets station i sällskap
med landbrukaren Karl Torsten Ringström, hvar-
vid Eriksson rapporterade, att han vid fabriken
ifråga anträffat tvenne åkdon lastade med 5
stycken ganska stora trälådor, hvilka vid kon-
stapelns ankomst voro tomma, men bure spår ef-
ter att hafva innehållit hafre. Ringström hade
kort därpå kommit till platsen och på Erikssons
fråga medgifvit, att han voro ägare till åkdo-

nen och lädorna, äfvensom det han i de sistnämnda transporterat hafre. Eriksson hade därför anmodat Ringström att medfölja till polisstationen.

Å polisstationen hörd af öfverkonstapeln Gustaf Gustafson i närvaro af kriminalkonstapeln John Oskar Hallberg, erkände Ringström att han till Stockholms Galvaniseringsfabrik fört ett parti hafre i afsikt att försälja detsamma samt berättade följande:

Han hade sedan den 2 januari 1916 arrenderat en mindre gård vid namn Fresta i Fresta socken af Stockholms län. Gården äges af Ringströms svärfader, verkstämestaren Gustaf Pettersson, som är anställd vid Stockholms Galvaniseringsfabrik. Någon dag i slutet af sistlidne september hade Ringströms sviger, kontoristen Viktor Pettersson, hvilken jämväl är anställd vid galvaniseringsfabriken, per telefon samtalat med Ringström, därunder Pettersson omtalade, att det vore svårt att anskaffa hafre till fabriken. Ringström hade då erbjudit sig att sälja ett mindre parti af den vid gården skördade hafren till fabriken samt lofvat medtaga detsamma så han komme att resa till Stockholm. Vid tillfället hade icke talats om hvarken partiets storlek eller något pris, enär Ringström då haft hafren otörskad.

Lördagen den 6 innevarande oktober hade Ringström, enligt löfte, transporterat en del potatis och rotfrukter, som af svärfadern odlats på gården, till svärfaderns bostad i Stockholm, och hade han nu medtagit den utlofvade hafren. I brist på sickor hade Ringström öst hafren i 5 stycken trälådor, hvilka han fyllt till ungefär hälften, hvarefter han lagt de för svärfaderns räkning afsedda rotfrukterna öfverst. Detta hade skett för att sälja hafren, enär Ringström hört sigas, att det vore förbjudet att transportera spannmål, dock hade han ingen kännedom om någon förordning om statsbeslag å hafren. Efter framkomsten till galvaniseringsfabriken hade Ringström befallt sin dräng, som medföljt och kört ett af lådorna, att bära in hafren i fabriken stall, där den skulle vägras. Ringström hade nämligen ingen väg vid gården, hvarför

han icke visste vikten på partiet. Under det häfren förslades in hade Ringström gått in till staden och då han återkommit hade han af en polisman anmodats att medfölja till polisstationen, hvareför han icke hunnit göra sig underrättad om vikten på häfren och ej heller hunnit med köparen aftala om något pris. Han hade dock haft för afsikt att begära 22 kr. per 100 kg., hvilket han visste var maximipriset.

På särskildt därom framställd fråga medgif Ringström, att han till ordföranden i Fresta kommuns lifsmedelutnämnd inlämnat deklaration öfver den spannmål han skördat vid gårdens innevarande häst, och ville han minnas, att han upptagit häfreskörden till 1000 kg. Han hade äfven förstått att lifsmedelutnämnden därefter haft en viss förfoganderätt öfver den till alla andra jordbrukare inom kommunen öfverlämnade brukliga blanketter samt att han vore skyldig att redovisa hvad han förbrukade, dock hade han beslutat sig för att bilaga dessa blanketter tydligt angifvande att häfren vore under statsbeslag, hvareför Ringström icke kunde vara i okunnighet om att tilldelas honom en viss mängd spannmål, som han ägde äfven. Ringström hade äfven ingifvit deklaration för 1917 förbruka efter godtfinnande. Det till galvaniseringsfabriken skördade partiet, hade han genom inkasppning på sin egen häfreskörd till 1000 kg. Ringström hade icke ingifvit förbrukning beräknat kunna spara in af det parti han sålunda någon begären för bildandet af sjöfshushåll, och äfven om så skett, utgjorde hans familj endast 3 personer, hvareför Kontorschefen Ewen Björkman, som bor i huset nr 50 på Krukmakargatan 3 tr. upp och är anställd vid Stockholms Galvaniseringsfabrik, har blifvit hörd och berättat:

Sedan direktören Folker underrättats om hvad sålunda utgjorde, meddelade han per telefon, att Ringström skulle i Stockholm deklarerat det förråd af foder som fabriken innehade för sina två hästar, hade han fått en ransoneringsplan, som visade sig så knapp att hästarna svältföddes. Ringström fick efter förhöret slut lämna polisstationen och följden han af förnämnda kriminalkonstapel Hallberg, sig extra foder genom att köpa häfve direkt af jordbrukare, som öfvervakad att häfren åter lastades på Ringströms åker och af honom fördes från fabriken. Något tillfälle under september månad innevarande år hade Ringström berättat sig uppgifvit, att han år 1888 den Björkman talat med sin principal, fabriksen August Pettersson, om saken, och hade Pettersson tillagt Björkman att disponeraren Adolf Gottfrid Ringström och hustru Tackla försöka på sådant sätt anskaffa ett parti häfve. På ett kon- Maria, 1888 års och gift, kyrkobokföring i Fresta socken toret anställd men vid namn Viktor Pettersson, hade sedermera

af Stockholms län samt boende å gården Presta i samma församling. Stockholm som ofvan.

Andersson

Tors 18. Oktober

7.

Wahlstedt, Artur Gustaf

Lagerarbetaren Hjalmar Andersson

bor i huset n:r 9 Timmermargatan 1 tr. och

Wahlstedt, Knut Erik

har anställning som vakt vid koloniträdgårdar

Wahlstedt, Sven Olof Samuel

na i Nya dalen vid Enskede i Brännkyrka församling, har anmält, att lördagen den 1 sist-

ste koloniträdgårdne september vid klockan 7-tiden e.m. olof-

Wahlstedt, Sven Olof Samuel 47/9-17. har blifvit tillgrepp föröfvats i nämnda koloniträd-

gårdar, därvid meruttar till okänd myckenhet
Med ena och yärde tillgripits. Rydén uppger blif
förentliga begär. För tillgreppet angaf Andersson tre min-
station, och däråriga gossar, hvilka han sett uppehålla sig
september klockan på platsen.

Sedan det utröntes att två af de angifna
gossarna voro 8-årige Artur Gustaf Pusén Wahl-
stedt och 9-årige Knut Erik Rydén blefvo leasa-

kallade till 10:e polisdistriktets station för
att höras i saken, och instälde de sig där-
städes torsdagen den 20 sistlidne september

klockan 9:15 f.m. tillsammans med sina måls-
män.

I polisstationen hörda af kriminalkonsta-
peln John Oskar Hallberg i närvaro af kriminal-
konstapeln Karl August Öman, erkände Wahlstedt
och Rydén att de tillsammans med 9-årige Sven
Olof Samuel Wahlstedt gjort sig skyldiga till
nämnda olofliga tillgrepp samt berättade följ-

ande: